

[Ministeren for skatter og afgifter]

slag har tidligere været til behandling her i tinget, senest den 31. januar 1978.

Selv om man kunne mene, at forslaget kan have rimeligheden for sig og i øvrigt kun vil få begrænsede provenumæssige konsekvenser, må jeg dog mene, at tiden ikke er inde til at forøge de eksisterende fradragsmuligheder.

Møller Andersen (S):

Socialdemokratiet ønsker ikke at forøge allerede bestående fradrag på selvangivelsen, ligesom vi heller ikke ønsker nye indført. Da det forslag, som kristeligt folkeparti har stillet, går ud på at forøge et af de bestående selvangivelsesfradrag, kan vi ikke støtte forslaget.

Glistrup (FP):

Det er et dejligt forslag, kristeligt folkeparti har fremsat. Det går nemlig ud på, at vi skal have indkomstskatten sat noget ned, og enhver ting, der tjener til, at vi kan få denne forbigrede indkomstskat, som er skurken i så at sige enhver samfundsøkonomisk sammenhæng i Danmark, reduceret, er dejlig. Det er sådan, at vi har is i meteorologisk forstand i ganske korte perioder med års mellemrum, men indkomstskatten ligger alle årets 12 måneder som en indlandsis og ødelægger initiativ, social fremgang og fornuftig udvikling i Danmark.

Men desværre er virkelighedens verden jo den, at vi ikke kan afskaffe indkomstskatten fra i dag til i morgen. Når vi derfor er nødt til at tage indkomstskattens afskaffelse i flere omgange, så er vi i fremskridtspartiet ikke enige med kristeligt folkeparti i, at det ligefrem er et af de bedre første skridt at tage at forhøje grænsen i ligningslovens § 8 A fra 1.000 kr. til 3.000 kr. Vi mener faktisk, at af de muligheder, der er for at komme denne onde og djævelske indkomstskat til livs, så den bliver endeligt og definitivt dræbt, er det ikke den vej, man skal gå. Man skal bruge andre metoder, andre fremgangsmåder, og først og fremmest, når man har nogle midler til rådighed, se at presse den almindelige skattefrie bundgrænse i vejret. Så får folk jo bedre råd til at give midler, f. eks. til § 8 A-foreningerne eller til andre formål.

Lad folk da selv om, hvad de vil give til, for § 8 A har den ulempe, at det kun gælder

dem, der bliver autoriserede af skatteministeren, og som skatteministerens nådes sol skinner på. Jeg ved godt, at der er mange, der står i skatteministerens forværelse og gerne vil have lov til at få skattefrie bidrag. Det vil jeg da også gerne, så jeg kan godt melde mig som en, der kan laves indsamling til og få tilskud over § 8 A.

Selv om det efterhånden ser ud som en fuldstændig Kraks Vejviser, når man læser skatteministerens bekendtgørelse i relation til § 8 A om, hvem der har tilskudsrettighederne, har det selvfølgelig vilkårlighedens præg. De, der opfører sig sødt og pænt, ja de kan få tilskud, og de, som ministeren ikke kan lide, ja de kan ikke få tilskud. Det er faktisk en dårlig lov og en dårlig lov at udbygge.

Det er jo således, at sidst ministeren var minister for skatteområdet, da kom det parti, som dengang nok var noget stækket, men dog stadig det største parti her i salen, og fremsatte forslag om, at man skulle omdanne dette fradrag til ikke at være et fradrag i indkomsten, men i stedet for et fradrag i skatten. Det var i september 1974. Da så partiet begyndte at genvinde nogle af sine kræfter, udtalte dets daværende skatteminister her i marts måned, at det var partiets, socialdemokratiets, mening, at man totalt skulle fjerne § 8 A.

Når vi nu diskuterer § 8 A og der altså ligger en regeringserklæring fra marts måned i år gående ud på, at det er regeringens agt hurtigst muligt at få § 8 A ryddet fuldstændig af vejen, altså de 1.000 kr. reduceret til 0 kr., så ville det måske være passende, om skatteministeren kom på talerstolen endnu en gang her i dag og fortalte, om statsministerens regering – det er jo den samme statsminister, vi har – stadig væk mener det samme, som man mente i marts måned i år, nemlig at § 8 A totalt skal ophæves. Hvis man gør det, så er der selvfølgelig endnu mindre grundlag for at tage nogen dybtgående drøftelse af, om grænsen skal være 1.000, 2.000, 3.000 eller 3 mia kr. inden for den lovbestemmelse. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvorvidt den siddende regering stadig mener det samme nu, som regeringen mente for 10 måneder siden på dette område.

Som man vil kunne forstå, vil vi i fremskridtspartiet, så længe vi har en rest af indkomstskat på andre mennesker, ikke mene, at dette er stedet at begynde at afvikle ind-